Recensie: 20 jaar Helmut Lotti

Kon. Elisabethzaal Antwerpen
vrijdag 15 januari 2010

foto © Jan Garrevoet

Recensie:
Dat Helmut Lotti dit jaar 20 jaar succesvol in het vak staat, is een prestatie waar hij best trots op mag zijn. Het was dus de hoogste tijd om eens te grasduinen in de verschillende muzikale watertjes die hij in de loop van die 20 jaar doorzwommen heeft. In een meer dan twee uur durende show nam Helmut zijn publiek mee op een muzikale reis langsheen Vlaamse schlager, Elvis-hits, swing, opera, Afrikaanse klassiekers, Latijns Amerikaanse klanken en Russische volksmuziek. Tijdens die tocht ontpopte hij zich tot zanger, acteur, komiek en tapdanser. Tussendoor bracht hij nog enkele onverwachte covers en een stevig stukje rockmuziek. Helmut Lotti liet tijdens deze voorstelling zien en horen dat hij een man is met vele talenten die het publiek graag weet te charmeren.

Onder het motto "Goed begonnen is half gewonnen", vloog Helmut Lotti er al meteen vanaf de eerste noot goed in. Met een vette knipoog naar zijn reputatie opende hij met "Just a gigolo". De stem zat goed, het orkest zat goed en Helmut had er duidelijk zin in. Het duurde dan ook niet lang of hij stond heupwiegend mee te dansen op het ritme van de muziek. Dat hij meer kan dan alleen maar een beetje draaien met de heupen, bewees hij tijdens het nummer "Fever". Hij ontpopte tot een ware Fred Astaire toen bleek dat hij voor de gelegenheid zijn tapdansschoenen had aangetrokken. Je kon tijdens dit lied ook vaststellen dat Helmut Lotti eigenlijk best een groot stembereik heeft: van de warme, diepe klanken uit het begin van het lied naar de scherpere, hoge tonen op het einde. Je vraagt je soms af waar zo'n tenger artiest zoveel klank vandaan haalt.
Na een ontroerende vertolking van "And I love you so" waarin de backing vocals voor een mooie ondersteuning zorgden, tapdanste Helmut zich door het swingende "Mack the knife" naar een onverwachte cover van de Eagles-klasieker "Hotel California". De strijkers zetten de partij zachtjes in en met een diepe stem ging Helmut dan langzaam van start. Geleidelijk zwol de muziek aan en deden de elektrische gitaar en de drums hun intrede. Het werd een stevige, symfonische rockuitvoering die absoluut niet zou misstaan in een uitverkocht Sportpaleis tijdens een Night of the Proms.
Om Helmut Lotti tijd te geven voor een kledingswissel, werd er een ludiek interview geprojecteerd op groot scherm. Ook uit dit filmpje bleek weer maar eens wat een gevoel voor humor en een groot relativeringsvermogen Helmut Lotti wel heeft. Het was best wel grappig om hem in een Mexicaanse outfit inclusief sombrero op de Groenplaats te zien voorstellen als een "gipsy met Slavische ziel die eigenlijk Elvis had willen zijn". Jammer genoeg was er een technische storing waardoor het einde van het filmpje moest

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

afgebroken worden.
Helmut had een verrassing voor zijn fans: in een wit Elvispak met pruik en bakkenbaarden kwam hij op de tonen van "My boy" de trap af. Het publiek was dolenthousiast en veerde massaal recht. Zo was het 21 jaar geleden voor hem begonnen toen hij in deze Elizabethzaal deelnam aan de preselecties voor de Henny Huisman Soundmixshow. Helmut imiteerde de stijl van The King, maar zong op zijn eigen wijze het repertoire van zijn idool.
Het was weer lang geleden dat een liveoptreden me tot tranen toe kon ontroeren, maar ik durf zonder schaamte toegeven dat Helmut Lotti's versie van "What now my love" daar zonder moeite in slaagde. Met de diepe stem van Helmut, de perfecte orkestratie voor de Golden Symphonic Orchestra en de backing vocals die de rol van Elvis' achtergrondkoor (inclusief de hoge stem van Kathy Westmorland) overnamen, werd het een staaltje pure magie van onze Antwerpse Gentenaar. Aan de waardering van het publiek te merken, was ik duidelijk niet de enige die daar met volle teugen van zat te genieten. In ware Elvis-stijl nam Helmut afscheid van zijn publiek en werd het tijd voor een drankje.
Na een spetterende opening met "Bohemian Rhapsody", was het tijd om twintig jaar terug in de tijd te gaan. In zijn Vlaamse medley bracht Helmut Lotti zijn grootste Nederlandstalige hits waarmee zijn carrière ooit begon. De toehoorders konden er duidelijk van genieten, maar het verbaasde me dat hij in deze medley toch enkele steekjes liet vallen. Dit in tegenstelling tot zijn uitvoering van "Caruso". Zonder de hulp van backing vocals en met minimale orkestrale ondersteuning, bracht hij een rustige en zuivere vertolking van dit moeilijke lied. Het laatste stuk van dit nummer bracht hij zelfs zonder enige versterking: geen koor, geen orkest en geen micro. De staande ovatie die volgde, was volledig terecht.
Na de gipsyklanken van "Dorogoj dlinnoju", mocht het orkest alle remmingen laten varen en zich eens lekker uitleven op de Afrikaanse klanken van "Shosholoza". Koper, drums en conga kregen een prominente plaats en Helmut stond in vuur en vlam. In de Latino Classics Medley passeerden verschillende ritmes de revue waaronder conga, samba en tango. Het werd een lange medley waarbij alleen de overgang van "Guantanamera" naar "Malagueña" maar niet wilde werken. Misschien zou het makkelijker zijn om "Malagueña" uit de medley te schrappen, maar langs de andere kant was het wel net in dit stuk dat Helmut Lotti zijn kunnen kon demonstreren door die laatste hoge noot lang en zuiver aan te houden.
Het sprak voor zich dat het publiek Helmut Lotti niet zou laten gaan alvorens hij "Tiritomba" had gezongen. Het lied dat gedurende de voorstelling de "running joke" was, was dan ook zijn eerste toegift. De hele zaal kon uit volle borst meezingen en de sfeer zat er dik in. Daarna ging het strikje weg, het jasje uit, het hemdje open en de remmen los en brak het beest in Helmut uit tijdens een onvervalste rock-and-roll medley.
Helmut Lotti beloofde zijn fans een overzicht van 20 jaar carrière en loste met deze jubileumshow alle verwachtingen in. Hij bewees dat hij een groot stembereik heeft, dat hij zijn publiek kan entertainen en dat hij na 20 jaar carrière zijn gevoel voor humor nog niet kwijt is. Het publiek kon met een goed gevoel terugkijken op een ontspannen avond genieten van muzikale hoogtepunten uit alle hoeken van de wereld.
< Sascha Siereveld >
De setlist:
Deel 1:

Just a gigolo
I'm so lucky to sing
Fever
And I love you so

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

The most expensive girl
Mack the knife
Hotel California
Higher and higher
My boy
Suspicious minds
What now my love

Deel 2:

Bohemian Rhapsody
Vlaamse medley
Kom nu
Bij jou alleen
Waarom ik en niet een ander

What kind of friend
Caruso
Otchi Tschornije
Dorogoj dlinnoju (Those were the days my friend)
Shosholoza
Out of Africa
Latino Clasics medley
Solamente Una Vez
Cuando Calienta el Sol
Guantanamera
Malagueña
Quien Sera
Eso Beso
Bamba

Time to swing

Toegiften:

Tiritomba
Rock-and-roll medley
Nessum dorma

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.